

[Socialministeren.]

Befolkningstallet ikke kunde forventes opretholdt i det lange Løb, og man maatte forudse en Forskydning af Forholdet mellem Aldersklasserne, saaledes at de produktive Aldersklasser vilde gaa tilbage, og de Aldersklasser, der ikke deltog i Produktionen, vilde blive forholdsmæssigt forøget, hvilket naturligvis maatte indgyde store Betæneligheder.

Men hvordan er det gaaet siden? Er de uhyggelige Perspektiver, som truede ved Befolkningsskmissionens Nedsættelse, gaaet i Opfyldelse? Nej, tværtimod! Det har vist sig, at der er indtruffet en særdeles kraftig Stigning i Fødselstallet. Fødselsprocenten, der altsaa i 1934 var 17,8, ligger nu omkring 23,5; medens der i 1934 kun blev født ca. 65 000 Børn, blev der i 1946 født ca. 96 000 Børn. Det maa altsaa fastslaaes, at det foreliggende Lovforslag ikke kan fremsættes ud fra en befolkningspolitisk Begrundelse.

Tilbage bliver saa Spørgsmaalet, om det vil være rimeligt at gennemføre Lovforslaget ud fra almindelige socialpolitiske Hensyn. Det er en Selvfølge, at det altid er rart at kunne stille en Ydelse som den heromhandlede til Raadighed for Befolkningen. Nu er det Regeringens Opgave bl. a. at vurdere de økonomiske Forhold og i den Udstrækning, det er gørligt, gennemføre sociale Love og forbedre Vilkaarene for de økonomisk daarligst stillede Medborgere. Det mener jeg ogsaa er gjort, idet vi her paa Rigsdagen har faaet gennemført Forbedringer, bl. a. for vore gamle og Invaliderne til et Beløb af ca. 50 Mill. Kr. aarligt. Ogsaa paa andre Omraader er der gennemført og foreslaaet Forbedringer, og det er givet, at det Omraade, som Lovforslaget omhandler, Moderskabsydelse og erhvervsmæssigt arbejdende Kvinders Rettigheder og Pligter i Anledning af Fødsel, vil Regeringen have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at Gennemførelsen af et Lovforslag som det foreliggende vil koste ca. 32½ Mill. Kr. Det er min Opfattelse, selv om jeg altsaa betragter det Omraade, vi her beskæftiger os med, med Forstaaelse og Velvilje, at der er andre sociale Opgaver, der skal løses, før vi kan gaa til Løsning af denne. Jeg har her i Folketinget stillet Forslag om Ydelse af en begrænset Hjælp til særligt økonomisk vanskeligst stillede fødende Kvinder. Jeg tænker her paa Forslaget om Ændringer i Loven om Mødrehjælpsinstitutioner, som for Tiden er Genstand for Udvalgsbehandling. I dette stilles der bl. a. Forslag om, at

der tilvejebringes Hjemmel for Mødrehjælpsinstitutionerne til mod fuld Refusion af Udgifterne fra det offentlige at uddele Spædbørnsudstyr, svarende til det nuværende Standardudstyr A, hvor Forholdene i det enkelte Tilfælde gør det paakrævet. Min Opmærksomhed er altsaa i høj Grad henvendt paa Problemerne, og jeg haaber, at de kan løses, naar Forholdene gør det muligt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Petra Petersen): Under Finanslovdebatten den 13. December forrige Aar og ved Forelæggelsen af dette Lovforslag her i Tinget den 30. Januar i Aar paapegede jeg de ofte fortvivlede Kaar, Mødrene lever under her i Landet. Det at skulle sætte et Barn i Verden betyder en yderligere Forringelse af Hjemmenes Økonomi. Det er ogsaa Aarsagen til, at Aborternes Antal gaar i en stadig stigende Kurve siden 1935. Det hjælper ikke at forsøge at lukke Øjnene for den Kendsgerning, at Arbejderhjemmene i Dag er saa daarligt stillede, at Udgifterne ved en Barnefødsel er nok til fuldstændigt at kuldkaaste det økonomiske Fundament i Hjemmene og tvinge Kvinderne til at gaa til Kvaksalveren eller selv at foretage den fortvivlede Handling for at skaffe sig af med det Barn, de ikke har Raad til at sætte i Verden. Hvis man vil lukke Øjnene for dette, er jeg bange for, at det vil hævne sig.

Den højtærede Socialminister talte her om, at Børneantallet var stigende, men den højtærede Minister glemte at tale om Aborterne. I 1937 var der for hver syvende Fødsel een Abort, men i 1946 var der for hver fjerde Fødsel een Abort. Statistikken viser os desværre, at det meget ofte er de flere Gange fødende Kvinder, altsaa Kvinder, der i Forvejen har flere Børn, der kommer ud for disse Aborter. Intet Samfund kan være tjent med, at dets ufødte Børn gaar til Grunde, og at der skabes en Hær af ødelagte Kvinder, der baade psykisk og fysisk lider under den Belastning, Aborterne er. Det var da ogsaa disse Synspunkter, der var lagt til Grund for Befolkningsskmissionens Arbejde, ganske vist sammen med det dalende Fødselstal, og som resulterede i det foreliggende Lovforslag. I 1935 var man allerede klar over, at det var nødvendigt at give Mødrene en økonomisk Hjælp, og der er ingen, der vil bestride, at det i Dag er meget vanskeligt for de mindrebemidlede at klare sig. Vi har været igennem en ny Krig og den Udplyndring, der fulgte med for den brede Befolkning. Indtjeningsmulighederne staar i Dag slet ikke i noget rimeligt Forhold til de Leveomkostninger, der er;